

[Christmas Møller.]

har Ret —, saa sagde jeg: Der kan forhandles om dette Forslag, men der kan naturligvis, naar en Overenskomst er sluttet, kun forhandles paa det Grundlag, som de 3 Partier er blevet enige om — paa anden Maade forhandler man ikke. Og jeg spørger det ærede Medlem Hr. Krag: Er det ikke nøjagtig den Maade, hvorpaa han vilde bære sig ad og har baa-ret sig ad? — der har kun nogle enkelte Gange i sidste Rigsdagssamling med Hus-lejloven og Prisaftaleloven været nogle Af-trin paa Vejen. Der blev sagt til det ærede Medlem Hr. Krag, at dette Lovforslag kunde man forhandle om sammen med de andre Lovforslag, fordi de dannede en Helhed. Det kunde det ærede Medlem Hr. Krag jo ikke have noget imod, da han selv i Be-tænkningen har kædet de forskellige Lov-forslag sammen.

Hvad angaar Militærspørgsmaalet, vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Krag, at der satte hans Dristighed i De-batten vel den skønneste Blomst, idet det ærede Medlem tillod sig at sige, at han saa intet hellere end, at alle 4 Partier arbejdede paa denne Sag. Men er det ærede Medlem Hr. Krag da uvidende om, eller har han glemt, at da mit Parti kom hjem fra Lands-raadsmødet i Fjor, stillede de ærede Medlemmer Hr. Parkov og Hr. Ole Bjørn Kraft i Udvalget Forslag om, at man skulde arbejde paa Sagen i det paagældende Udvalg? Og er det ærede Medlem Hr. Krag uvidende om, at vi blev afvist ikke blot af Rege-ringspartierne, men ogsaa af hans Parti? Og vil det ærede Medlem Hr. Krag paa-staa, at jeg paa det Tidspunkt, da jeg ønskede en saadan Forhandling — og en saadan ønsker jeg den Dag i Dag —, rejste Landet rundt og sagde, at man skulde gøre, hvad man kunde for at ødelægge Mulighederne for noget saadant? Nej, det, jeg ikke ønskede, var et Forlig mellem de 3 Partier, og det tror jeg dog ingen i Virkeligheden med Rette kan bebrejde mig.

De andre Bemærkninger, der er frem-sat af det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer, kan jeg lade ligge. Det ærede Medlem Hr. Krag talte om den Del af Sa-len, som nu hører Statsministeren til, og alle disse Bemærkninger om de allierede Regeringspartier og alt muligt andet, al den Tale skænker jeg det ærede Medlem. Enten kunde man jo give det ærede Med-lem det Raad, at han skulde være forsigtig, passe paa, at Talen ikke meget hur-

tigt vendte sig mod ham selv, eller ogsaa kunde man jo tænke, at det, som det ærede Medlem følte, var en lignende Følelse som den, der fandt Udtryk i Ordene: De er sure — og at det var Grunden til det ærede Medlems skarpe Stilling.

Jeg skal nu gøre et Par afsluttende Bemærkninger og sige om den Afstemning, som vi jo nu gennem en 3—4 Timer har sagt vilde finde Sted om lidt — den vil antagelig finde Sted om ikke saa faa Ti-mer —, at jeg regner den, saaledes som den former sig for flere Punkters Vedkom-mende, for en Formalitet. Venstres Æn-dringsforslag, som paa en Række Omraa-der er os sympatiske, vil vi naturligvis stemme imod, for naar man har indgaaet en Overenskomst, følger deraf, at man ogsaa med sine Stemmer skaffer Plads til, at Overenskomsten kan gaa igennem.

Jeg siger dette saa skarpt, som jeg kan, fordi jeg gerne vil tilføje, at man deri naturligvis ikke kan lægge, at vi derfor ikke skulde kunne arbejde f. Eks. for Amts-skattelettelse eller for andre Punkter i Venstres Ændringsforslag. En Afstemning i en politisk Situation som denne er en Formalitet ved Siden af den Realitet, som selve Overenskomsten er.

Hvad angaar andre Spørgsmaal, tror jeg, at naar man nu i Ro faar bedømt dette Resultat, naar man ser, at der bliver givet Rum for en virkelig Undersøgelse af Ejendomsbeskatningen, naar man opdager, at der gennem Arbejdsløshedslovsforslaget ogsaa er givet Mulighed for, at Hjælpe-kasseudgifterne ikke skal være saa store, er der ogsaa aabnet Mulighed for, at Skatte-procenten i en Tid, hvor Indtægterne falder, ikke behøver at stige — i alt Fald ikke saa meget. Og saa tror jeg, at Bedømmelsen af dette vil blive en ganske anden, og jeg er ikke saa forfærdelig sik-ker paa, at Borgerne rundt om i Land-distrikterne, naar de opdager, at dette Lov-forslags Gennemførelse betyder, at de faa, der har noget i Kommunen, ikke skal bære hele Kommunens Tynge, vil rette vold-somme Bebrejdelser mod dem, der har gennemført dette Lovforslag.

Men navnlig ønsker jeg endnu en Gang at understrege, at dette Stykke Politik er en praktisk Realitetshandling. Ingen kan være i Tvivl om, at den nærmeste Fremtid vil skabe for os overmaade store Problemer. Forholdene i England med Toldkravets Fremførelse og Præferencepolitikens stærke Fremførelse, Forholdene i Tyskland, Forholdene i Belgien, som jeg allerede har